

DUBITATIONES
IN FORO
FREQUENTES,
MORE JURIDICO
DISPUTATAS.

DUBITATIONES
IN FORO
FREQUENTES,
MORE JURIDICO
DISPUTATAE,

Et secundum jus nostrum

RESOLUTAE,
EX VERA, ET IN MULTIS FORTASSE NOVA
illius intelligentiâ :

OPUS CAUSIDICIS NON INUTILE,
IN QUATUOR VELUTI PARTES DIVISUM;

- In I. Scilicet De *Testamentis*,
- In II. De *Naturalium Successione*
- In III. De *Tutela*
- In IV. Tandem De *Interdictis*:

SCRIPSIT, SEU DUBITAVIT
JOANNES RODRIGUEZ
CORDEYRO.

OLIM

CAUSARUM MITRE LAMACENCIS PATRONUS
VIGILANTISSIMUS,

Erat Extraforo Ecclesiastico spectantibus, Consudex integerrimus.

*Es de la Libreria del
Colegio de la Compañia de
S. J. de Salamanca.*

CONIMBRICÆ,

Ex Typographia in REGALI COLLEGIO ARTIUM Societatis JESU

Cum facultate Superiorum.

R. P. HIERONYMI

DE BEJA,

E'

Societate J E S U,

AUTHORI

Encomiasticum Carmen.

LYSIA deflebat, deflevit, ut antè, JOANNES;
Et liber ambobus causa doloris erat.

Intus, & à tergo scriptum, clausumque sigillis, Apocalyps. c. 4. vers. 1.

Sede sub Empyrea, viderat ille librum:

Librum, quo Leges, divinaque Jura notantur,

Nemo tamen clausum, qui referaret, erat. Verf. 3.

Hæc fuerat Divo lachrymandi, & causa dolendi: Verf. 4.

Cælicus at lachrymis attulit Agnus opem.

Attulit Agnus opem, librumque, sigillaq; solvit: Verf. 5. & 7.

Omnibus ut Leges, Juraque nota forent.

Haud secus in lachrymas ibat quoque Lysia, tantis

Cùm sua conspiceret jura reclusa libris.

Jura reclusa libris, quia non bene tradita chartis;

Vel, quòd in ambiguis sensibus acta forent.

Clausus adest codex, quamvis sit apertus; in ipso,

Si decretorum sensus ineptus inest.

Unde libros aperit, Leges qui exponit aperte;

Sensaque juridicis fert genuina Libris.

Author apud Lufos, Agni cælestis adinstar,

Sic aperit libro jura, librosque suo.

PARS I. TRACT. I.

DE

TESTAMENTIS

DUBITATIO I.

An testamentum nullum ex solemnitatis defectu valeat
tanquam nuncupativum?

Ad Ord. lib. 4. tit. 80.

SUMMARIUM.

- 1 **T**estatoris voluntas debet observari, quia ultimum illius solatium.
- 2 Testamentum est nullum, si deficit forma legis.
- 3 Potest tamen valere nuncupativum. Et num. 21.
- 4 Limita, si testator se restrinxit ad testandum in scriptis.
- 5 Quando autem dicatur se restrinxisse? Et num. 6. 7. & 8.
- 6 Testamentum clausum in hoc Regno dicitur in scriptis.
- 7 Testator non praesumitur elegisse unicam viam testandi.
- 8 Nisi ita expressisset.
- 9 Notarij vocatio non facit, quod testamentum dicatur in scriptis.
- 10 Sed intelligitur facta, ut detur melior probatio.
- 11 Explicatur iudicatum, de quo Cabed. dec. 169.

- 14 Consummata dispositio testatoris non pendet à vocatione notarij.
- 15 Si tamen non sit consummata, sed solum enuntiativa, & praambula, non potest publicari.
- 16 Limita in ipso actu testandi, in quo verbum volo inducit fidei commissum.
- 17 Amplia, ut enuntiativa voluntas nec ad pias causas valeat.
- 18 Quia, qui preparat, non dicitur fecisse.
- 19 Et quia voluntas testatoris debet esse dispositiva sine dependentia futura.
- 20 Perfecta tamen, & consummata in dubio praesumitur.
- 21 Impugnatur Glossat. ad Reynof. observ. 39. num. 20. & 21.
- 22 Testamentum nuncupativum solum pendet à dictis testium.
- 23 Testamentum nuncupativum verbale in hoc Regno fieri possit extra tempus mortis. Et num. 25.

§. 6.

65. **S**extus casus est, quando agens in actione summaria (vel ordinaria, si illa agit) intendit actum operari, qui sit contra ordinem judicalem ipsius actionis: nempe replicam inducere, vel testium repullam, vulgo *Contraditas* in causa summaria; in quo casu, cum velit operari quid positivum consistens in facto, tenendum est admitti non posse, quia contra ordinem judicalem: ex dictis *dubitat. 43. num. 24. & 34.* & procedit doctrina, de qua *Moraes dict. cap. 3. à numer. 25. cum sequent.*

§. 7.

66. **S**eptimus casus est, quando in quacunque actione agens omittit terminum aliquem de jure actioni propositæ competentem, ut cum exemplo juramenti calumniæ argumentatur *Moraes dict. lib. 1. dict. cap. 3. num. 32.* suadens dicendum esse tacite renuntiationem.

67. In quo casu tenendum est juramentum dici non renuntiatum, sed solum omissum, ut probat is ipse textus, in quo se fundat *Moraes*, nempe *L. 2. §. Sed quia veremur. Cod. de jur. jur. propter calumn. ibi: Remittere videantur, & ibi: Ex prædicta dissimulatione, & tenet ibi: Glossa verbo sancimus versic. ibi: Sed nunquid, si fuit à principio omissam tacite, post poterit peti quacunque hora judicij, ut juretur? Respond. sic, ut ff. de damn. infect. l. Qui bona §. Penult.*

68. Confirmatur, quia, si ex omissione juramenti calumniæ induceretur aliqua ipsius renuntiatio, neutiquam postea peti posset, quia renuntiantibus non datur regressus, ut diximus supra *num. 42.* Quod quidem falsum est; quia, si a prin-

cipio omittatur juramentum, postea peti potest tanquam omissum, & non renuntiatum: ex dict. *gloss. in l. 2. dict. verbo. sancimus.* Quia omissum in judicio suppleri potest, ut in pluribus exemplis probat *Ord. lib. 3. tit. 63. in princip. & §. 1. & §. 2.*

69. Sic procedit argumentum citationis, de quo *Moraes dict. cap. 3. num. 33.* quæ ante litem futuram renuntiarum non potest, dum continet defensionem naturalem, ut ibi dicit, & probat *Ord. lib. 4. tit. 72. extollunt Vivian. de jur. patronat. lib. 11. cap. 4. num. 12. Cald. conf. 43. numer. 22. Portug. part. 2. cap. 32. numer. 15. Barbof. ad Ord. lib. 3. tit. 1. in rubr. num. 3. Guerroyr. de inventar. tract. 1. lib. 4. cap. 13. numer. 7. & 8. idem Moraes lib. 1. cap. 1. num. 40.*

70. In lite tamen; & quando actio proponitur in judicio, si non interveniat citatio, solum inducitur illius omissionis, ut fatetur *Moraes dict. numer. 33.* ac per consequens per comparitionem partis in judicio non inducitur renuntiatio tacita, sed expressum supplementum casus omissionis: *Vivian. de jur. patron. lib. 9. cap. 1. num. 19. & lib. 11. cap. 4. numer. 78. Gama de cif. 324. numer. 1. & ibi: Flores Vasque. de part. cap. 7. numer. 5. & 6. Caldas conf. 11. numer. 13. &*

18. & 19. cum Reynof. ob serv. 55. numer. 29. &

alys Pegas tom. 2.

forens. cap. 11.

pag. 802.

[*]

